

L'Ascensió al Mont Meru i al Mont Kenia

El Mont Meru, que es troba dins el Park Nacional d'Arusha, té dos pics, anomenats Petit Meru, de 3.081 mts. i el Gran Meru, de 4.562 mts.

L'ascensió a aquesta muntanya és molt variada i bella perquè es travessa sabana, selva i alta muntanya. L'ascensió es pot efectuar tranquil·lament en dos dies.

El dia 15, a la ciutat d'Arusha, l'Expedició es divideix en dos grups: un d'ells va cap a Kenia per intentar assolir els cims d'aquesta muntanya. L'altre grup es queda a Tanzània per atacar el cim anteriorment esmentat. De bon matí comencem a fer les gestions necessàries per trobar un Land-Rover que ens porti a l'entrada del Parc, a uns 60 Km de la ciutat. Per la carretera, que es bastant precària, hi veiem girafes, búfals i altres animals que travessen la carretera tranquil·lament. A mitja tarda arribem a la recepció del Parc on contractem el guia i fem els tràmits oportuns per a poder-hi entrar.

L'endemà al matí, juntament amb en Simon Mayunga, el guia, iniciem l'ascensió: a bon pas i amb la música de la ràdio del guia, passem primer per una planura poblada de girafes, búfals i senglars. Després, de mica en mica, ens anem endinsant per la selva espessa i humida del Mont Meru, en molts trossos gairebé sense gens de camí i per un terrenys molt fangós. Al cap d'unes quatre hores de camí ens trobem amb un refugi de recent construcció. Tres hores i mitja més de camí ens porten a un segon refugi, més vell, que es troba al final de la selva, en una zona arbustiva i a prop d'un gran coll que separa el Petit Meru de la llarga carena que s'enfila al Gran Meru. Una vegada al refugi, un sopar de vedella amb bolets serveix per recuperar forces de cara a l'endemà.

Ens queden 1.500 mts. per assolir el cim del Gran Meru, pel que a les quatre del matí ens llevem: el cel està ben estrellat; amb unes cinc hores ens podem plantar al cim.

Amb un pas lent però decidit, anem sortint de la vegetació i ens anem acostant a la carena. La sortida del sol, quan ja som a la cresta es impressionant; un immens mar de núvols sota nostra, sobre la selva i la sabana del qual la selva i la sabana del qual només némergeixen, majestuosos, el Kilimanjaro i el Mawenzi. L'espectacle és impressionant. Després d'una llarga i fàcil grimpada per roca volcànica ens mena fins el mateix cim del Gran Meru, de 4.562 mts. el qual, molt aeri, és un formidable mirador sobre tot el massís del Mont Meru, la selva, la sabana, el Kilimanjaro i el Mawenzi.

De la separació que va tenir lloc a Arusha, tres membres de l'Expedició marxem cap a Kènia, per assolir els cims Nelion, Batian i la Punta Lenana.

Des de Naro Moru, punt de partida per a realitzar sortides i escalades en aquest massís, es travessa també una espesa selva al final de la qual comença una vall que ens mena al Mackinder's Camp, indret on passem una nit. Al dia següent, amb els cinc porters que havíem llogat, arribem a l'Austrian Hut, refugi a 4.700 mts.

Allí, els portejadors marxen i quedem nosaltres durant tres dies, temps en el que intentarem arribar als cims abans esmentats. Com a primera presa de contacte, fem l'ascensió a la Punta Lenana, de 4.985 mts., a través de la gelera Lewis. És un punt meravellós i també un mirador formidable de tota la zona. Al nostre davant queden les puntes del Nelion i del Batian que l'endemà intentarem.

Així, el divendres dia 20 d'agost, a les quatre de la matinada i amb una temperatura d'uns 15° sota zero, una cordada de dos iniciem l'itinerari cap el Nelion i el Batian, les dues puntes més altes del Mont Kènia (5.188 i 5.199 mts.) Sortim del refugi i travessem la part baixa de la gelera Lewis. Una hora després som a peu de paret.

Iniciem l'escalada per una llarga canal la qual trobem ja plena de neu i gel. Les condicions són molt dolentes. Hi ha crostres totalment gelades i això fa que l'escalada sigui delicada i lenta. Assolim la Punta Melbush, de 4.880 mts. quan comença a fer-se clar. Mentre va exixint el nou dia i el sol va apareixent ràpidament, tenim a davant nostra unes imatges sublimes.

L'escalada continua per una cresta molt aèria i que en condicions normals seria una escalada bonica i segura. No obstant, el gel de la via ho fa molt perillós.

En efecte, els dies anteriors de la nostra escalada, havia estat nevant gairebé diàriament, gelant-se durant les nits la neu caiguda i convertint-se així la via en quasi impracticable. Des del Gendarme Mackinder's, es pot comprovar que les xemeneies que porten cap el cim estan plenes de gel. No és possible continuar, doncs seria ariscar-se massa. La decisió més conscient és la de tornar.

Anem muntant ràpels fins arribar, a les cinc de la tarda al refugi, en el qual ens espera l'altra cordada que el mateix dia ha assolit el cim de la Punta Thomson, de 4.955 mts. amb èxit.

BAR CURRO

FRENTE CAMPO FUTBOL LLINARS

PEÑA CURRO CON EL DEPORTE